

1. Almindelige Bemærkninger

om,

i hvilke Retninger Kjøbenhavn's Magistrat efter de foreliggende Erfaringer mener at burde ønske Loven om Alderdomsunderstøttelse ændret.

De Grundbetragtninger, paa hvilke Loven af 9de April 1891 hviler, ere formentlig følgende:

- 1) Fordringen om Tilstedeværelsen af en vis Trang, skønsmæssig bestemt, jfr. Lovens § 1.
- 2) Fordringen om en vis Værdighed, jfr. Lovens Overskrift og dens § 2 a og b samt tilbøls c.
- 3) Fordringen om en vis negativ Selvhjælp, jfr. Lovens § 2 c, men Afkald paa enhver positiv.
- 4) Bestemmelsen om, at Hjælpen skal udgøre det, der til enhver Tid behøves til nødvendigt Underhold og Kur og Pleje, og altsaa fastsættes efter Skøn, jfr. Lovens § 5.

Til disse forskellige Grundbetragtninger skal man knytte sine Udtalelser.

ad 1. At der maa opstilles visse Trangsbetingelser, er selvfølgelig, og at Spørgsmaalet om disses Tilstedeværelse maa afgøres skønsmæssigt, er sikkert rigtigt. Et Forsøg paa at give faste Regler af en saadan Natur, at ethvert Skøn bliver overflødig, saasom ved kun at fordrø, at Andrageren skal henhøre til visse Samfundsklasser eller lign., vil, som af andre tidligere paavist, formentlig føre til et unaturligt og uretfærdigt Resultat.

Paa den anden Side synes det at være en Mangel ved Loven, at den ikke giver nogen som helst Vejledning til at udfinde eller normere, hvad der skal anses som Trang i Lovens Forstand. Følgen heraf maa nødvendigvis blive og har ogsaa været, dels at Trangsbetingelserne opstilles forskelligt i de forskellige Kommuner, dels at ingen med Sikkerhed kan vide, om han er berettiget til Alderdomsunderstøttelse eller ikke, hvoraf atter følger en Usikkerhed hos velgørende Foreninger, private Velgørere og andre med Hensyn til, hvorvidt der for dem er Grund til at træde støttende til eller ikke, eller med andre Ord: selve Grundlaget for Loven, nemlig Retten til Alderdomsunderstøttelse, røffes derved, at dens Hovedbetingelse svæver i Luften.

Paa dette Punkt maatte man derfor ønske Loven ændret saaledes, at det fastslaaes, hvad der i disse Forhold maa anses som det fornødne til Underhold, og gives Vejledning til Beregningen af den aarlige Indtægt, saaledes at den, hvis beregnede Indtægt overfrider Trængslinien, er uberettiget til Understøttelse, medens den, der er i det modsatte Tilfælde, har Krav paa saadan.

ad 2. Lovens specielle Bestemmelser svare ikke ganske til dens Overskrift. Personer, der have ført eller endog ved Begæringens Indgivelse føre et ligefrem forargeligt Levned, rammes ikke af nogen af de specielle Bestemmelser; man har saaledes f. Ex. gentagne Gange her i Byen været i det Tilfælde at maatte indhente Indenrigsministeriets herlige Bemyndigelse til paa Grundlag af Overskriften at nægte Personer Alderdomsunderstøttelse, som indtil ganske kort før Begæringens Indgivelse have været Bordelværtinder eller vitterlige Drankere i en saadan Grad, at de paa Grund af Husspektakler have maattet frasklytte den ene Vølg efter den anden, o. s. v.

Efter Magistratens Opfattelse bør der absolut i Loven findes klare og bestemte Regler herom. Dels synes det ganske uoverensstemmende med den naturlige Følelse, ja med Statens